

Publicerad 2009-08-13 16:33 av Solrymd

skriven 25 juni 2005 efter kurs

Urkraft

Jag ville skrika min urkraft 25/6 2005

Jag hade tömt mina kärl och försökt bli som de andra därute i mörkret

Ögonen fördunklades, allt blev en grå zon

Människor som förut levat såg nu orörliga, bleka och sorgsna ut.

Hade jag också blivit sån?

Jag ville skrika min urkraft, jag ville sjunga min sorg

Jag ville skratta min kärlek och dansa min sång

Men något stod i vägen, alldeles nära, kvävande nära

Det låg en sten i mitt bröst, för tung att förflytta

Jag pressades ned i ett hål av likgiltighet

Där satt flera miljoner själar och väntade på ingenting

Jag ville skaka om deras liv

Jag ville strö guld stjärnor och änglar omkring mig

Och önska att alla skulle vakna igen

Med viljan att leva och förvalta det liv som blev oss givet

Tänk om jag kunde andas blå kärlek

Fylla jorden med grönt liv, vitt ljus, rosa hjärtan och röd vilja

Jag vill skrika min urkraft, jag ville sjunga min sorg

Jag vill skratta min kärlek och dansa min sång!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Solrymd med Poeter.se id #29912 innehar upphovsrätten